

Επτάς ταῦ παρατηρήσεων τοῦ ἀνατόμου Χάσσε, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένῳ τεμήσι, ἄξιαι ἐνδιαφέροντος εἶναι καὶ αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ διδάκτορος Κάρη, βοηθοῖ τοῦ περιωνύμου ἐντάῦθα καθηγητοῦ τῆς Χειρουργικῆς Θεραπείας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποβάσεις εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔαρ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συγελθοῦσαν σύνοδον τῶν Ἀνατόμων. Ἐν τῇ ἐντάῦθα Κλινικῇ ἀπὸ ἑτῶν κατέκειτο νίγρης τις, φέρων ἔλκη κατὰ τὴν κνήμην· συνέβη δὲ πολλάκις εἰς τὰ γυμνὰ μέρη τῶν ἔλκων νὰ μεταφυτευθῶσι τεμάχια μελαφοῦ (ἰδίου) δέρματος, πρὸς δοκιμὴν δὲ ἐνίστε καὶ τεμάχια λευκοῦ. Μετὰ πάροδον δλίγου χρόνου τὰ τεμάχια τοῦ λευκοῦ δέρματος ἥρχισαν νὰ ἀμαυροῦνται καὶ ἐπὶ τέλους κατήντησαν τόσον μελαφά, ὅσον καὶ τὸ ἀρχικὸν τοῦ Αἰδίοπος δέρμα. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον πείραμα, ἵνα τημῆμα μελαφοῦ δέρματος νὰ μεταφυτευθῇ ἐπὶ τοῦ σώματος ἑνὸς λευκοῦ. Καὶ τί συνέβη; Μόλις παρῆσθον ὅληι ἔβδομάδες καὶ τὸ μέλαν τοῦ δέρματος τημῆμα ἥρχισε νὰ διαλευκάνεται καὶ μετ’ ὀλίγους μῆνας οὐδὲ ἔχνος καὶ μέτοπον εὑρίσκετο πλέον ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου. Ὁ εἰρημένος Ἰατρὸς, ἐντεῦθεν ἔρμητες, ἐπεχείρησε διάφορα πειράματα καὶ ἐξήτασε μικροσκοπικῶς τὰ τεμάχια τοῦ δέρματος κατὰ τὰς διαφόρους τοῦ μεταχρωματισμούς των φάσεις, ἐξήγαγε δὲ πολλὰ συμπεράσματα, διαφωτίζοντα ἡμῖν οὐκ δίλγον τὰ σχηματά εἰςέτι φαινόμενα ὅχι μόνον τοῦ χρωματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς θρέψεως τῆς ἐπιδερμίδος, ἡ δροσία, ὡς γυωστόν, στερεῖται ἐντελῆς αιματοφόρων καὶ ἄλλων ἀγγείων.

Ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ τῆς νευροπαθείας καὶ τῆς ἔξαψεως τῶν διανοητικῶν λειτουργῶν τοῦ ἀνθρώπου παρατηρεῖται εἰς ὅλας τοὺς χώρας σπουδαία αἰχήσης τῶν ἐγκεφαλικῶν καὶ ἄλλων παθήσεων τῶν φρενῶν, περὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ θέματος περιέχουσαν ἀξιολόγους πραγμάτειας τὰ ἐσχάτων δημοσιευθέντα „ἀρχεῖα τοῦ ἐν Ζυρίχῃ συλλέγου πρὸς βοήθειαν τῶν φρενοβλαβῶν“, μεταξὶ δὲ ἄλλων καὶ τὴν κατωτέρω ἔκθετιν τοῦ Ἰατροῦ Bleuler, ἣν παραθέτομεν ἐν συνέψει, διότι εἴναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ δὲ ἡμᾶς.

Ἐντὸς 20^{ορθίων} ἐδιπλασιάσθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ζυρίχης δὲ ἀριθμὸς τῶν δαπάνων τοῦ κράτους νοσηλευομένων φρενοβλαβῶν. Ἐάν δὲ ἡ αἰχήσης αὐτῆς ἔξαπολουθῇ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, θὰ καταντήσῃ ὅπετε μετ’ ὀλίγης δεκαετριῶν δὲ ὑπῆρχε πληθυσμὸς τῆς χώρας νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ θρέψῃ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην Βοηθείας. Ἀλλὰ δὲ Bleuler ἐξάγει τὸ συμπέρασμα, διότι, δέξα τῷ θεῷ, τὸ μέλλον δὲν γίνεται πάντοτε τοιοῦτον, οἷον παρουσιάζει αὐτὸς ἐκ τοῦ προτέρου ἡ στατιστική.

Ἄξιοσημείωτον εἴναι, διότι δὲ ἀριθμὸς αὐξάνεται μὲν ἐκ τῆς καλῆς νοση-

λεύσεως, συντελούσης εἰς τὸ νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχεις, αἵτινες ἔλλοτε κατεστρέφοντο. „Τὸ γεγονός, διότι σύν τῇ ἀγαθοεργίᾳ, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, δι’ αὐτῆς αὐξάνει καὶ ἡ ἀδιλίτης, πλήττει καὶ καταδίλβει πᾶσαν τρυφεράν καρδίαν· ἀλλ’ ἡ δι’ ἔργων φιλανθρωπία δὲν δὲ ἀπορραβιθυνθῇ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων καὶ δὲν θὰ δικήσῃ εἰς τὸ νὰ σπεύσῃ πρὸς ἀνακοινώσιν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν“. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται περαιτέρω, διότι εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς φρενοβλαβείας συντελοῦσι πρὸ πάντων τρία τινά· δὲ διολέντες πεισματωδέστερος γινόμενος περὶ ὑπάρχεις ἀγών, ταλαιπωρῶν τὸ ἐγκέφαλον εἰς τὸ ἔπαυρον, ἡ παραμέλησης τῆς σωματικῆς διαπλάσεως καὶ ἔξαπλωσις ἐπικινδύνων παθῶν καὶ κακῶν. Τῶν τελευταίων τούτων πρώτιστον εἴναι ἡ φιλοποσία, τοῦ δόποιου τὸ δύναμα ἀποτελοῦσι τὸ ¼ περίπου ἀλλού τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φρενοβλαβῶν τῆς Ἐλβετίας. Διότι διτανοὶ οἰκογενειάρχης τις π. χ. εἴναι ἔκδοτος εἰς τὸ πάθος τοῦτο ὅχι μόνον δὲν διατηρεῖται τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν ἀδιλίτητα, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀτυχεῖς ἀπόγονοί του κληρονομητῶν διατηρούνται εἰς νοσήματα τῶν φρενῶν, γίνονται γῆιδιοι καὶ ἐπιληπτικοί . . . Καὶ ἡ ἐπιεικῆς τιμωρία τῶν κακούργων ἔξογήν τοις κατάλογον τῶν φρενοβλαβῶν. Διότι οἱ κακούργοι εἴναι κυρίως ἀνθρώποι ἀνώμαλοι τὴν φύσιν, δύνανται δὲ νὰ κληρονομήσωσιν εἰς τοὺς τῶν ἀπογόνους των τὴν κλίσιν πρὸς κακούργηματα ἡ πρὸς τὴν φρενοβλαβείαν. Τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῶν γάμων τῶν κακούργων μετριάζονται διώρωσιν διά τῆς οἰνοποσίας, διότι διστιντοῦν διαδεδομένην, ἀλλού τόσον ταχύτερον ἐξαφανίζεται καὶ ἡ γενεὰ τῶν ἐκδεδομένων εἰς αὐτήν.

Ἐνῷ πολλὰ ἔντομα μόδια τὴν τελείαν αύτῶν μορφὴν ζῶσι μίαν μόνον ἡμέραν, ἡ μίαν ἔβδομαδα, ἡ τὸ πολὺ, ἐν ἔτος, δὲ μύρμηξ φαίνεται ἔχων τὸ προνόμιον μεγαλειτέρας σχετικῶς μακροβιότητος, ἐπειδὴ δὲ σπουδαιότατος γνώστης καὶ παρατηρητής τῶν ζώντων τούτων, δὲ γῆγος John Lubbock, τρέφει ἐν τοῖς μυρμηκοτροφείοις του δύο δηλυκούς μύρμηκας, οἱ δόποιοι ἔφεσαν εἰς τὴν σεβασμίαν ἡλικίαν τῶν διώδεκα ἑτῶν. Ὁ Lubbock γράφει, διότι τὰ γραῦδια ταῦτα διατηροῦσιν εἰςέτι σώματα διά τὰς τεμάχια τῶν δυνάμεις καὶ εὐσυνεδήτως ἔξαπολουθοῦσι νὰ τίκτωσιν φίδια, καίτοι προδίουσι τὸ βαθὺ τῶν γῆρας διά τῆς δυσκινησίας των, προερχομένης φυσικῶς ὡς ἐκ τῆς αὐξάνουσης δυσκαμψίας τῶν μελῶν των. Οἱ μύρμηκες, ὡς γωαστόν, συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν νοημονευτάτων ἐτόμων, ἡ δὲ δέξιοις τῶν πειθανῶν λόγον ἔχει τὴν μακροβιότητα, διότι κατὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν πάντα μακρόβιον γένος ἐμψύχων ἀδρούζει περισσότεραν πεῖραν τοῦ κόσμου καὶ κληρονομεῖ αὐτήν εἰς τοὺς ἀπογόνους, παρ’ διστιντοῦν τὸ βραχύβιον. „Οπωςδήποτε μεταξὺ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς ἡμεροβίου μυίας καὶ τῶν του μύρμηκος ὑφίσταται μεγίστη διαφορά.

BIBLIOΘΗΚΗ.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, περὶ Ἱερωσύνης λόγοις ἔξ. Mit Anmerkungen neu herausgegeben von C. Seltmann (XV, σελ. 215). Τιμ. 3 φράγκ.

Die Aristotelische Lehre über Begriff und Ursache der KINHΣΙΣ. Eine naturphilosophische Studie von M. Kappes (σελ. 46). Τιμ. 1,50 φράγκ.

Römische Quartalschrift f. christl. Alterthumskunde u. f. Kirchengeschichte. Unter Mitwirkung von Fachgenossen herausgegeben von Prof. Dr. Waal. 1. Jahrg. 1887. 4 Hefte. Τιμὴ 22 φρ.

Das Völkerrecht oder das internationale Recht. Systematisch dargestellt von Prof. Dr. Bulmerincq. (VIII, σελ. 213). Τιμ. 8,25 φράγκ.

Allgemeines Verwaltungsrecht v. Staatsminister Dr. Sarwey (IV, σελ. 177). Τιμ. 7 φράγκ.

Gift und Gegengift. Ein Hülfsbuch für vorkommende Vergiftungsfälle von Cracau (V, σελ. 449). Τιμ. 7 φράγκ.

Ueber gelöste u. ungelöste Probleme d. Naturforschung. Abhandlungen von Otto Zacharias (σελ. 192). Τιμ. 6½ φράγκ.

— Die Inschriften des ionischen Dialekts von F. Bechtel (σελ. VIII, 154, μετὰ 5 πινάκων). Τιμ. 11 φράγκ.

— Naturalismus und Materialismus in Griechenland zu Platon's Zeit von Prof. Friedrich Blass (σελ. 19). Τιμ. 2 φράγκ.

— Klassizismus oder Materialismus? von Prof. Dr. J. Flach (σελ. 49). Τιμ. 1,75 φράγκ.

— Die Erbtochter nach attischem Recht von Dr. Hafer (σελ. X; 91). Τιμ. 2,25 φράγκ.

— Die Arten der Tragödie bei Aristoteles. Ein Beitrag zur Erklärung seiner Poetik und zur Geschichte der aesthetischen Homerkritik bei den Alten von Dr. Heidenhain. II. u. III. (σελ. 140). Τιμ. 2 φράγκ.

— Kritisch-aesthetische Untersuchungen betreff. die Gesänge M, N, Ξ, Ο der Ilias von Kammer (σελ. 105). Τιμ. 2½ φράγκ.

— Beiträge zu der Lehre von den griechischen Präpositionen v. Dr. Mommsen. 2. u. 3. Heft. (σελ. 97—288). Τιμ. 7 φρ.